

X1/9-KLUBBENS TRÄFF 16 – 17 AUGUSTI 2008

Världen består av natur och kultur. Konstigare än så är det inte. Kultur uppstår då människan tar naturen i sin tjänst för att, i möjligaste mån, göra livet uthärdligt. Bra exempel på natur är Laholmsbukten och Hallandsåsen. Fina exempel på kultur är Skottorps slott och Fiat X1/9. Ett bra exempel på natur som omvandlas till kultur är lantgårdar och då inte minst Lögnäs Gård.

Det är säkert en mänsklig drift att ta del av så mycket natur och kultur som möjligt men hur ska man i dagens stressade samhälle hinna med det? Det är inte alls svårt: man går helt enkelt med i X1/9-klubben och, framför allt, man deltar i en av klubbens träffar. Vem vet, det kan ge mersmak så man vill delta i en till. Och en till.

Det är precis vad vi gjorde. Med Fiat X1/9 har vi varit i fyra år och klubbmedlemmar i två år. Med hjälp av olika undanflykter som att ”vi har ingen bränsletank” och ”så långt vågar vi inte köra” har vi säkert missat många fina träffar men nu skulle det bli av. Visserligen saknade vi i början av veckan bromsar och kylsystemet läckte men skam den som ger sig och på fredagen gjorde vi en helt godkänd provtur.

Samling lördag kl 12.00 på Lögnäs Gård, en bit söder om Laholm, stod det i programmet och i tolvtaget kom vi dit efter en inte alltför krävande körning. En väldigt väl vald dag för att åka öppet. På plats fanns då redan ett antal lyckliga X1/9-ägare. Incheckning, varvid vi placerades i rummet ”Grisastugan”. Andra hade mera tur och hamnade på ”Höloftet”. Låter mycket intressantare tycker jag. Alla hade inte så nära till träffen som vi och en del hade åkt både 30 och 35 mil. Några hade kommit redan på fredagen och börjat bekantat sig med omgivningarna. Till slut fanns på parkeringen elva vackra X1/9-or och mest betittad blev, helt naturligt, Felix synnerligen gula och synnerligen modifierade bil. Ett fantastiskt arbete! Lite småprat i solen avbröts av flaggstångsfällning för att få upp Fiatflaggan i topp. I X1/9-gänget finns inte bara kunskap om bilar minsann.

Totalt deltog ungefär 20 personer från 1,5 år upp till några 60-plussare. Klart charmigast var utan tvekan Love, 1,5 år, som helt avstod från att klaga på något. Möjligtvis hade han hjälpt pappa Stygge med planeringen. Naturligtvis var vi alla övriga också väldigt charmiga men hur ska man kunna konkurrera med en 1,5-åring? Hur som helst gick det snabbt och enkelt att bekanta sig klubbkamraterna. De flesta kände varandra sen tidigare men vi tre par som var nykomlingar kände oss snabbt som några i gänget.

Så följde lätt lunch med årsmöte och eftersom jag är väldigt dålig på föreningsverksamhet och inte kände de personer som föreslogs höll jag hela tiden med majoriteten. Det blev nog i huvudsak de som ordnat denna träff som valdes och det är ju en kvalitetsstämpel så god som någon. Vad vi egentligen beslutade framgår naturligtvis av årsmötesprotokollet. Efter lunch och årsmöte fick vi möjlighet att ytterligare komma in i gänget genom att köpa tröjor med en, för de flesta, obegriplig symbol på bröstet men vi som äger en eller flera X1/9-or vet ju vad den föreställer.

Kort vila efter lunchen och så bar det iväg. En kolonn på elva X1/9-or drog ut på Hallandsslätten, ner mot Laholmsbukten. Vi skymtade havet och vi skymtade Båstad och sen bar det upp på Hallandsåsen. Vågar som svänger både i sidled och i höjddled passar ju våra bilar väldigt bra. Att sen åka öppet och verkligen kunna ta del av naturen är toppen. Mest består Hallandsåsen av skog av olika slag men där fanns också små ängar med kor. Riktigt idylliskt. Ås-körningen avslutades med en brant backe ned till slätten. Våra nyfixade bromsar fungerade och det gjorde alla andra bromsar också.

Södra Hallandsslätten genomkorsas av massor av vägar kors och tvärs men Stygge hade säkert rekat ordentligt i förväg och plötsligt befinner vi oss utanför Skottorps slott. Det var ju skojigt att komma förbi här ... men vad gör människan? Stygge svänger utan att skämmas in till slottet och vi har ju order att följa honom så det gör vi. Strax står våra bilar stiligt uppradade framför slottet och vi bjuds på fika och våffla med hjortronsylt i solskenet. Bättre kan ju livet knappast bli! Så ser vi till att ta många vackra bilder av de vackra bilarna framför det vackra slottet.

Efter fika och foto följer en mycket intressant visning av slottet och vi får veta att slottet heter Skottorp för att det byggdes av en skotte på 1400-talet och att Karl XI i det längsta höll sig undan dagen då han skulle gifta sig med Ulrika Eleonora av Danmark men att man kom till skott (observera vitsigheten) sent på kvällen och att det sen blev ett ganska bra äktenskap. Nuförtiden kan man också gifta sig där eller prova viner i källarvalven eller höra på Peter Harrysson och andra duktiga artister. Stygge visade stort intresse för slottsfasadens färg och förklaringen kom på återvägen då vi passerade hans ”nya” hus i Vallberga. Jag har en känsla av att fasaden där ska bli slotts-gul.

Så kommer vi då, efter en ca fem mil lång körning, tillbaka till Lögnäs. Gårdens får jublar ... men ... något är fel! Det var ju elva bilar som körde iväg, det är fåren helt säkra på och hur de än räknar är det bara tio som kommer tillbaka. Anledningen är inte alls att får är dåliga på att räkna utan att en bil, på grund av batteriproblem, blivit stående efter vägen men där det finns X1/9-folk finns det både kunskap, god vilja och ett eller annat reservbatteri så en räddningsexpedition skickas ut och efter stund är alla elva bilarna samlade på parkeringen.

En vilopaus är aldrig fel och sen är det dags för middag i Lögnäs fina matsal. Skaldjurspaj, följd av stekt kyckling och ett glas vin, eller två, är exakt vad vi behöver efter en krävande dag. Fast då visste vi inte hur krävande dagen skulle komma att bli.

Efter middagen samlades vi nämligen i gårdens konferensrum där vi nybörjare invigdes i en av klubbens traditioner. Traditionen bestod av en svart vätska som till utseendet och konsistens påminde om sån svart sörja som man kan finna i differentialer som stått oanvända i många, många år. Smaken kan kallas hostmedicin, alltså inte sån hostmedicin som botar hosta utan sådan som framkallar hosta.

Vad som hände efter detta blir allt mer oklart men ett lotteri med synnerligen goda vinstchanser hölls varefter karaokesången kom igång. Vanligtvis brukar musik betraktas som en kulturföreteelse men i det här fallet är det ganska tveksamt. Säkert går det mycket bättre om vi, som Tore föreslog, till nästa möte får en anläggning där man kan ändra tonarten. Troligtvis räcker det inte med de 24 vanliga tonarterna utan det skulle nog behövas en ganska flexibel speciell X1/9-tonart. Kritiken gäller alltså endast anläggningen och drabbar inte på något sätt de deltagande artisterna.

Men plötsligt var klockan väldigt mycket eller snarare ganska lite och de sköna sängarna kallade.

Så blev det söndag morgon och vädret var inte lika fint men frukosten smakade bra och alla verkade glada och, i alla fall, ganska pigga. På mindre än 24 timmar hade vi fått oss en rejäl dos natur och kultur och inte minst trevlig samvaro. Ett stort tack till er som arrangerade träffen!

Hemresorna företogs i allmänhet med taket på plats och återigen fick vi se hur orättvis världen är: en del åkte hem på några minuter medan andra hade fyra – fem timmars körning framför sig i en bullrig bil. Men att köra en X1/9 är ju alltid en positiv upplevelse, eller hur?

Vi är helt nybörjare i såna här sammanhang men kände oss väldigt väl mottagna och reste hem med tips och idéer som vartefter ska komma vår X1/9 till del. Vi hoppas också att vi ska ha möjlighet att delta i kommande träffar.

Lena, Krister och BJG701